

Równanie Schrödingera w poezji

$$\hat{H}|\psi(t)\rangle = i\hbar\frac{\partial}{\partial t}|\psi(t)\rangle$$

Równanie Schrödingera

Wśród mroków drugiej pochodnej, w studni potencjału
 Równanie Schrödingera całkujemy pomalu
 To nic, że potencjał kolebie nam się nieco
 I że wartości własne w zbiór ciągle się rozleca,
 Czy spinor to energia, czy energia to spinor?
 Ten problem stwarza humor w tonacji de-minor
 Lecz ja liczę i liczę cierpliwie z uporem
 I zakończyć muszę tę pracę z honorem
 Kolejno po wszystkich zmiennych przecałkuję
 I oby nie za szybko do zera się skieruję

Stanisław Bednarek

* * *

Równanie Schrödingera

Zacznijmy zatem... i ha kreślone,
 gradient z psi (w trzech wymiarach liczone)
 to już pęd daje... tak, wektor pędu
 (czytelnik jest już bliski obłądu).

Pęd do kwadratu – minus powstaje
 (dwóch „i” iloczyn minus nam daje),
 ha kwadrat, dwa em, druga pochodna
 i psi, szczególnej uwagi godna.

Już hamiltonian prawie w komplecie
 (dodać potencjał można, jak wiecie),
 energii liczyć wartości własne
 każdy więc może. Czy wszystko jasne?

annajedi

<http://wierszykialme.blox.pl/2006/03/Rownianie-Schroedingera.html>

Funkcja własna będąca rozwiązaniem równania Schrödingera nosi nazwę funkcji falowej. Funkcja falowa, w najogólniejszej postaci funkcja zespolona, nie ma bezpośredniego sensu fizycznego. Dopiero jej kwadrat interpretujemy jako gęstość prawdopodobieństwa znalezienia cząstki. Popryszsza interpretacja pochodzi od niemieckiego fizyka Maxa Borna, który podał ją w 1926 roku.